

Az SZVSZ tekintélye és befolyása ma nagyobb, mint valaha volt

A Szakszervezeti Világszövetség megalakulásának 15. évfordulója alkalmából a SZOT elnöksége pénteken délután kultúrmezővel egybekötött nagyaktív gyűlést rendezett az építők szakszervezetének kongresszusi termében, ahol mintegy ezer budapesti üzemi szakszervezeti aktivista

és felső szakszervezeti vezető jelent meg. A nagygyűlés elnökségében helyet foglalt *Somogyi Miklós*, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a SZOT elnöke, *Gáspár Sándor*, az MSZMP Politikai Bizottságának póttagja, a Budapesti Pártbizottság első titkára, *Kisházi Ödön* munkaügyi miniszter, *Szaka-*

sits Árpád, a MUOSZ elnöke, a SZOT titkárai, a szakszervezetek főtitkárai és a hazánkban tartózkodó olasz, algériai, ciprusi és a zanzibári szakszervezetek képviselői. *Somogyi Miklós* megnyitóján után *Brutyó János*, a SZOT főtitkára mondott ünnepi beszédet.

Brutyó János beszéde

a Szakszervezeti Világszövetség 15 éves fennállása alkalmából rendezett ünnepi nagyaktíván

A SZOT főtitkára bevezetőjében megemlékezett az ENSZ jelenleg folyó közgyűlésének nagy jelentőségéről, amellyel egyidőben ünneplik a földkerekség minden részében a Szakszervezeti Világszövetség (SZVSZ) születésének 15 éves évfordulóját. Részletesen elemezte az SZVSZ megalakulásának előzményeit, a második világháború alatt a nemzetközi munkásosztálynak a fasiszmus elleni harcban kialakult akcióegységét, a népek törekvését a tartós béke megteremtésére.

Az előadó ezután az SZVSZ megalakulásának jelentőségét méltatta, kiemelve, hogy a nemzetközi proletariátusnak sikerült olyan nemzetközi szervezetet létrehozni, amely soraiba tömörítette a világ legkülönbözőbb szervezeteit, köztük a szovjet, amerikai, afrikai és ázsiai szakszervezeteket is és amely az amszterdami Internacionáléval ellentétben — feladatául tűzte ki a háború és annak elleni küzdelmet, a fasiszmus gyökeres kiirtását, az elnyomott gyarmati népek nemzeti függetlenségének kivívását, az emberi haladás előmozdítását az egész világon.

— Ha visszapillantunk a 15 év alatt megtett útra — mondotta a továbbiakban —, azt láthatjuk, hogy az SZVSZ szüntelenül és fáradhatatlanul munkálkodott ezeknek a fel-

adatoknak és célkitűzéseknek a megvalósításáért.

— Munkája távolról sem volt zökkenőmentes. Az SZVSZ-nek már létrejöttének pillanatában meg kell küzdeni a reakciós erők visszahúzó, egységellenes kísérleteivel. Már a párizsi kongresszuson is le kellett győznie ezen erők által az egység útjába emelt akadályokat. Később nyílt harcra is sor került, amelynek következményeként 1949-ben szakadás állt be az SZVSZ soraiban.

— Kiváltak az SZVSZ-ből — tagságuk megkérdése nélkül — azok a szakszervezeti vezetők, akik az imperialisták és a monopóliumok szolgálatába szegődve, 1945-től kezdődően is úton-útfélen késleltették és akadályozták az SZVSZ munkáját, és látván, hogy nem lesznek képesek az SZVSZ politikáját az osztályegyháttörődés útjára terelni — az SZVSZ szétrobbantását tűzték ki célul.

— Az amerikai és angol reformista szakszervezeti vezetők azt hitték, hogy kilépésükkel válságba sodorják az SZVSZ-t és halálos csapást mérnek rá. Számításuk azonban hibásnak bizonyult. Az SZVSZ tekintélye és befolyása ma nagyobb, mint valaha volt a világ szervezett dolgozóinak körében. Az SZVSZ ma több mint 100 millió dolgozót tömörít magába, majdnem kétszer annyit, mint 1945-ben.

hogy míg 1958-ban 27 országból összesen 559 külföldi vendég járt hazánkban, addig a múlt évben már 39 országból 1900-an látogattak el hozzánk. A magyar szakszervezetek pedig 1958-ban 14 országba küldték el képviselőiket, míg 1959-ben már 22 országba látogatott el több mint 2000 szakszervezeti tisztségviselő.

— Szent kötelességünknek tartjuk — mondotta —, hogy minden erővel tovább küzdjünk ezen eszméért a proletár nemzetköziség elmélyítéséért, hogy sikerre vigyük az SZVSZ célkitűzéseit.

Befejezésül azokról a feladatokról beszélt, amelyeknek megvalósításán a nemzetközi szakszervezeti mozgalomnak, így a magyar szakszervezeteknek is munkálkodniuk kell. Utalt az SZVSZ Főtanácsának Pekingben tartott ülésének határozatára, amely szerint a nemzetközi szakszervezeti mozgalom egyik alapvető harci feladata továbbra is a béke megőrzése és megszilárdítása, majd hangsúlyozta:

— Olyan időkben élünk, amely az emberiség történetének legjelentősebb korszaka. Úgy kell harcolnunk, dolgoznunk, hogy az utókor, gyermekeink és unokáink büszkén emlékezzenek ránk, mint olyan emberekre, akiknek volt bátorságuk és erejük győzelemre vinni az emberiség nagy ügyét, akkor, amikor a történelmi helyzet erre megteremtődött. Az SZVSZ 15. évfordulóján szeretettel köszöntjük nagy világszervezetünket és rajta keresztül az egész földkerekség dolgozó millióit. Kívánjuk, hogy az SZVSZ még eredményesebben, még sikeresebben vívja tovább igaz ügyért folytatott harcát. Ezt az alkalmat is felhasználjuk arra, hogy a magyar szervezett munkások nevében az egész dolgozó magyar nép szeretetéről és bizalmáról biztosítsuk Hruscsov és Kádár János elvtársakat, a szocialista országok és valamennyi békeszerető ország delegációjának vezetőjét, akik jelenleg a világ dolgozóinak érdekében folytatnak harcot Amerikában az ENSZ közgyűlésén.

A nagy tetszéssel fogadott ünnepi beszéd után a nagyaktív résztvevői üdvözlő táviratot küldtek a Szakszervezeti Világszövetségnek.

A Szakszervezeti Világszövetség megalakulásának 15. évfordulója alkalmából rendezett budapesti nagyaktíván résztvevői forró elvtársi üdvözlőket küldik a Szakszervezeti Világszövetségnek és rajta keresztül az SZVSZ-ben tömörült dolgozó millióknak — mondja a távirat.

Mi, budapesti szakszervezeti aktívák, nagyra értékeljük azt a nagyszerű küzdelmet, amelyet nagy világszervezetünk létrejötté óta folytat a nemzetközi munkásosztály létérének védelmében, egységének megteremtése érdekében.

Nagy örömünkre szolgálnak azok a jelentős eredmények és sikerek, amelyeket a Szakszervezeti Világszövetség a párizsi alakuló kongresszuson elfogadott harci program megvalósításában, a szervezett dolgozók egységes békefrontjának kialakításában, valamennyi ország nemzeti függetlenségének biztosításáért vívott harc előmozdításában, az egész világ dolgozóinak jobb, szebb, boldogabb életének megalapozásában ért el.

A Szakszervezeti Világszövetség megalakulásának 15. évfordulója alkalmából ígérjük, hogy erőnket nem kímélve harcolunk tovább az SZVSZ zászlajára írt magasztos célkitűzések mielőbbi megvalósításáért az egész világon.

Az SZVSZ létrejötté óta bátran védelmezi a szervezett dolgozók érdekeit

Brutyó János ezután részletesen ismertette az SZVSZ 15 éves tevékenységét, amelynek következtében ma már lassan mindennapos jelenséggé válik, hogy angol, amerikai, ausztráliai és más országbeli szakszervezeti vezetők nyíltan elismerik, hogy az SZVSZ létrejötté óta bátran védelmezi a szervezett dolgozók érdekeit, kiáll a dolgozók jobb életkörülményeiért, védelmére kel mindazoknak, akik hazájuk nemzeti függetlenségéért küzdenek és következetesen síkra száll a békéért is.

Több ismert nyugati szakszervezeti vezető nyilatkozatával is alátámasztotta ezt a megállapítást, amely — mint mondotta — együtt jár a nemzetközi szakszervezeti egység szükségességének felismerésével is. Idézte a Szakszervezeti Világszövetség XI. főtanácsulása határozatát, amely elítéli a Szabad Szakszervezetek Nemzetközi Szövetségének egyes vezetőit, akik a dolgozók életfontosságú gazdasági és szociális követe-

léseit célzó összehangolt nemzetközi akciókkal szemben akadályokat támasztanak. Az SZVSZ az elmúlt évek során mindent megtett, hogy meg egyezés jöjjön létre a két nagy nemzetközi szövetség között, de kezdeményezései sikert fűlekre találtak a Szabad Szakszervezetek Nemzetközi Szövetsége vezetőinél.

Az előadó több példával illusztrálta az SZVSZ vezetőinek áruló egységbontó ténykedéseit, makacs elzárkózásukat az SZVSZ szervezeteivel szemben, amelyek azonban egyre hatástalanabbá válnak.

Az SZVSZ minden erőfeszítése ellenére mindinkább leomlanak az SZVSZ és az SZVSZ tagszervezetei és tagjai között mesterségesen emelt válaszfalak, szálak szövődnek, emberi kapcsolatok látnak napvilágot mind jobban és gyakrabban, és valahányszor találkoznak a dolgozók, az őket egymással szemben állító mesterkedéseitől megszabadulva, nyíltan és becsületesen szólnak egymáshoz.

Együtt a világ dolgozóival

A SZOT főtitkára ezután részletesen beszélt az SZVSZ-nek a gyarmatosítás elleni harcáról, az elnyomott népeknek nyújtott sokoldalú segítségről, majd a magyar szakszervezetek és az SZVSZ kapcsolatait ismertette. Elmondotta, hogy 1945 óta részt veszünk az SZVSZ vezető szervei munkájában, határozatainak a kidolgozásában és végrehajtásában. Hangsúlyozta, hogy nincs az SZVSZ-nek olyan kezdeményezése, nemzetközi akciója, amelyet a magyar szervezett dolgozók ne támogatnának. Így az SZVSZ másfél évtizedes történetében a magyar szervezett dolgozók, a magyar munkásosztály története is megelevenedik.

— Az SZVSZ és szakmai tagozatainak felhívásai nyomán fejeztük ki harcos szolidaritásunkat — mondotta Brutyó János — a harcban álló francia, olasz, japán, belga és angol dolgozók iránt, akik a jobb

életkörülményekért, magasabb bérért és jogaik tiszteletben tartásáért szálltak síkra. Az SZVSZ határozatainak megfelelően jártunk el akkor is, amikor anyagi támogatást nyújtottunk a természeti csapások sújtotta madagaszkári, marokkói, chilei és más országok dolgozóinak.

— Az SZVSZ egységpolitikáját szolgálja az is — folytatta az előadó —, hogy igen kedvezően alakulnak kapcsolataink a volt gyarmati és jelenleg függetlenségükért harcoló ázsiai és afrikai szakszervezetekkel is. Az SZVSZ harci programja valószínűleg meg, amikor szinte ugrásszerű előrehaladást értünk el az osztrák szakszervezeti szervekkel és elsősorban üzemi szervekkel való kapcsolataink kiépítésében.

A magyar szakszervezetek egyre szélesedő és fejlődő nemzetközi kapcsolatainak méreteire utalva elmondotta,